

OSTRUZINY.cz

Žebříček TOP 10 básní z PSANCI.cz

ŘÍJEN 2007

1. **Offline** (od moonell)
2. **Jsem** (od otazník)
3. **Stesk básničky...** (od Severka)
4. **/dnes večer/** (od GreenEyes)
5. **Pro potěchu bílých žraloků** (od LUKiO)
6. **Taková úplně normální "básnička"** (od Lizzie)
7. **Mám ho ráda... ;)** (od prostějaneK)
8. **Zlomená křídla** (od Zorik von Masimo)
9. **V hlavě podle časopisů...** (od Trdlo)
10. **Experiment** (od paranoidandroid)

*. **Letištní dekadence...** (od black.heart)

Offline

autor : moonell

Seš off
Z mýho života
a z tvýho
jen částečně
invisible

Pár posledních řádků
a třesoucíma rukama
zmáčknout Enter

*Message was sent. User is Offline.
The message will be delivered when user goes Online.*

Marný čekání
na odezvu
v jarním svítání
kdy láska
je přece zelená

/jako ta blbá kytká/

User is typing

Vypadlo ti to
já vím
vždyť ty tvoje
lži
už dávno dobře znám

/Stejně chceš zůstat sám/

Miluju tě

*Failed to send the ICQ message.
You are currently not connected to the ICQ network.*

Jsem

autor : otazník

Jsem strmá horská bystřina.
Jsem mocný veletok.
Jsem jiskra, co požár začíná.
Jsem den, měsíc, celý rok.

Jsem tichý zpěv i v bouři hrom.
Jsem velký zdravý les.
Jsem jeden suchý strom.
Jsem statečnost i lest.

Jsem slané mořské pobřeží.
Jsem klenba dávných hor.
Jsem zima, co v ní nesněží.
Jsem pokora i vzdor.

Jsem ranní rosa, její lesk.
Jsem Mléčné dráhy svit.
Jsem naděje i stesk.
A čím vším ještě mohu být?

Tak Ti zpívám o tom všem
a kreslím tu své pocity.
Miluji Tě, tedy jsem,
ale ptám se, jsi-li Ty?

Stesk básničky...

autor : Severka

Dneska by tě nezahřála
šípkovým čajem
ani pohádkou
ve které se neusíná

láska je hořký kafe
v hrnku bez ouška
a básničky nesladí

vnímá tvé dálky
jak tabák
a kůru
pomeranče

z ulepané dlaně
je odevzdaně
nastavuje dešti...

poztrácela číslo
naučené pozpátku
znovu nehledala
v seznamu jmen

po kapsách
jí z drobných
zbyly jen
desetníky

pro stesk
a kopretiny
které trpí
samomluvou
u vyvěšených
sluchátek

/dnes večer/

autor : GreenEyes

dnes večer jdu
na ples poslední ...

róby výstřední,
módní,
omšelé,
všední ...

sněhově bílá,
vymáchaná v kaluži výtek.

rudá,
zdobená oděrkami návratů

lila ...
krajka? -
dírký od nedopalků záště

a zelená,
potřísněná
tvou?
mou?
... nevzpomínám čí nevěrou

srdce živých lastur -
korunní svědci kýče

prstenů kroužky
jako pro tažné ptáky

...

dnes večer jdu
na ples poslední
obléknu čirou nahotu
a závoj vlasů barvy mědi

Pro potěchu bílých žraloků

autor : LUKiO

Ve snu umírá
poslední květina
(kdo by to do ní řek)

Úderem pŕlnoci
mizí tvé sny
propadáš se do stroje času
kde myšlenky neputují samy
a necítíš nic
bolest bez utrpení

Hloupocká dívenko, proč nejdeš spát?

Jezdci na dracích
už dávno krouží oblohou
a temné duše seberou
sebou do země nikoho

Kde vítr ti vlasy necuchá
a kde všechny růže
mají jen trny
a žádný květ

Od tama se už nevrátíš zpět. Tak slyšíš?

Neposlouchej ty hlasy
co všechny krásy
pohlí
a barevný smích
rozpustí do moře
pro potěchu bílých žraloků

Neuhýbej očima
není to tvá vina
(že některé sloky zní falešně)

Taková úplně normální "básnička"

autor : Lizzie

.
Stretching prstů
...tak blízko od srdce a tak daleko od
...od
...od
...asi od tebe

Stránky deníků jsou prázdné
A netouží po lásce pastelek
...po lásce, která bude pálit navěky

Všechny dopisy schované v šuplíčku,
Který zadržává slova a možná i pocity
...ještě nevím
...já chtěla bych se protáhnout na zábradlí
Našeho milimetrového papíru

Přívěšek s hvězdičkou
stal se talismanem a filozof otcem
...a já byla šťastná,
Když při obědě
Mi spadlo nebe na lžičku
/za maminku...za.../

Ať se mě už nikdo neptá
...stejně to nepovím

Jsem normální...
Chci zůstat pod stínem jablka
napořád

...a pod fíkovníkem je celý bláznivý svět
.

Mám ho ráda... ;)

autor : prostějaneK

Nosím tě mořem svého já

-občas pod palcem
a někdy v hlavě,

párkrát tě utopím
v přehradě blábolů

a pak zas
vylovím ven
hravě.

/Dýchání z úst do úst
občas není marný./

Pak závan větru
blahodárný

zafouká do plachty
prostěradla,

můj mozek pro dnešek
má padla

/v náručí plyšového medvěda... /

Zlomená křídla

autor : Zorik von Masimo

Malému vrabčáku se ctí v duši
polámali bezcitně křehká křídla,
lidé byli ke spravedlnosti hluší,
zloba v srdcích na ptáčka vzhlídlá.

Krčil se zraněný v černém koutě,
volal tajně po hvězdných dálkách,
duši vězněnou v bolestivém poutě,
peříčka špinavá po všech těch válkách.

Čekal zoufale na milá slova,
rány v srdci přály si lásku,
doufal v někoho zas a znova,
někoho,
kdo nebude mít přes obličej masku.

Na jeho výkřiky plné smutku,
obloha obžalobu vznesla,
nebe rozhodlo se ke skutku
a jedna hvězda k vrabčáku se snesla.

Jeho peříčka mu porovnala,
ošetřila jizvy v duši,
zůstat u něj se odhodlala,
věděla,
že i on lásku k ní tuší.

Oba si přáli velké štěstí,
ten vrabčák a posel z nebe,
teď v jejich životě plují zvěsti,
že muž a žena našli sebe.

V hlavě podle časopisů...

autor : Trdlo

V křehounkých pažích
celej svůj svět,
upnutej na míru,
uprostřed křiku,
uprostřed vět,
nahá,
kůži má z papíru,
směje se a pláče...

Ruce jsem odtáhla,
jí je teď zima,
sklenice o rty si rozbíjí,
ráno zas přišlo,
kruhy má pod očima,
a naše záda,
zraňují...
...studí ji.

Sahá si po těle
hledaje chyby,
váhavě
nesměle
zavrtí hlavou,
něco jí chybí...

... ale mluvit o tom nechce...

Experiment

autor : paranoidandroid

Sedřeli z ní kůži
/ prý to tak musí být /

Nahlíželi do její hlavy
/ jinak to nejde /

Analyzovali všechny myšlenky
/ bude to tak lepší /

Nevynechali jedinou
/ je to jen jejich práce /

Křičí jako smyslů zbavená
/ to je vedlejší účinek /

Po injekci se jí uleví
/ běžná rutina /

Nedýchá!
/ první experiment se obvykle nevydaří /

Letištní dekadence...

autor : black.heart

Světla touhy
od rtěnek šmouhy
na zrcadlech
run/a/waye prázdnoty
ještě spí letadla....
ještě?!
už....

V prezidentském boeingu
sbírá si ultralight dívka
cáry šatů z oblohy...
naftová voňavka....
signální světla co už se nerozsvítí....

Je jaro a stromy nekvetou....
NEJSOU...
vzpomínám na hlášení ve věži....
... "Nezvyklá poloha" ...
pak už jen ticho...

Celá pomíjivost
přišla za bezpečnostní pásy
pilotovi vedle odznaku
přistála
kapka dokonání....

Možná se svět utopil
v hrnku mého čaje
snad jsem ho mohl zachránit
uchovat vzpomínku
perfektní iluzi....

snad ne...

Je soudný den...

a v nádechu concordů
tiše si se strunami
pohrává....
....naděje

...